Stikka

HAMAR Y'S MEN'S CLUB Red.: Layout: John Geir Bjørnar Nr. 3 2026 Årg. 55

Andakt

Mandag 15. juni holdt biskopen i Borg Kari Mangrud Alsvåg denne andakten i Nrk P1+. Jeg synes den gjerne kan høres eller leses en gang til.

❖ *"Jeg har gjort det til en vane å tegne meg med korsets tegn når jeg våkner om morgenen. Da minner jeg meg selv på ordene som lød ved min dåp i september 1970 da presten i Bodin kirke sa: Jeg tegner deg med det hellige korsets tegn til et vitnesbyrd om at du skal tilhøre Jesus Kristus og tro på ham.*

❖ *Jeg samler tommel, pekefinger og langfinger og fører de tre fingrene, som sammen symboliserer treenigheten, fra panne til bryst, fra skulder til skulder mens jeg hvisker lavt: Jeg hører Kristus til. Så legger jeg dagen og meg selv i Guds hender.*

❖ *Da jeg ble døpt, var jeg et lite spedbarn, kun noen uker gammel. Jeg ble kledd i en lang, hvit kjole som var et arvestykke fra min fars familie. Kjolen er fortsatt i bruk. Den er godt over hundre år gammel, og det tynne fint heklede stoffet er etter hvert blitt skjørt og sprøtt. Hvor mange som er døpt i den, er jeg usikker på. Men det er mange! Jeg kunne ikke selv si at jeg ville bli døpt, eller uttrykke min tro på noe vis den tidlige høstdagen i 1970. Jeg ble båret i mammas armer, og mine foreldre svarte for meg. Ja, vi vil at Kari skal blir døpt og høre Kristus til. Jeg hvilte i omsorgen fra de voksne, og fikk ta imot Guds nåde uten å kunne gjøre annet enn å nettopp å ta imot.*

❖ *Dåpen er Guds gave til oss mennesker. Det er ikke Gud som trenger dåpen, men vi mennesker. Dåpen er et kraftfullt uttrykk for at Gud elsker oss mennesker, og vil gi oss del i tilgivelsen og seieren over døden. I dåpen kommer Gud oss nær, og vannet som risler over hodet til den som blir døpt, er et fysisk uttrykk for Guds store nåde. Dåpen er et mysterium, den kan ikke forklares. Dåpen kan vi bare ta imot. Den kobler oss til Jesus Kristus. Til hans liv, hans død og oppstandelse.*

❖ *Om du ønsker å høre Kristus til, eller du lurer på om det kan være noe for deg, kan det være et godt sted å begynne, å tegne deg med korsets tegn og si ordene: Jeg hører Kristus til. Det kan du gjøre om du er døpt eller ikke. Og kanskje kan spedbarnet som bæres til dåp være en fortelling til deg om hva dåpens nåde er? Det er å bli båret til Gud og tatt i Guds favn og få ta imot Guds nåde og kjærlighet. Som et spedbarn som ikke kan bidra selv. Det er Gud som handler. Vi får ta imot. Slik er det også for en ungdom eller voksen som blir døpt. Det er aldri for tidlig eller for sent å bli døpt. Ingen er for ung, ingen er for gammel til å bli døpt. Alle får vi ta imot Guds nåde."*

Takk Kari. For de som ikke vet det, er altså vårt klubbmedlem Karl hennes onkel. Jeg har hatt gleden av å være sammen med Kari og familien i mange år på KM-campen på Knattholmen.

gbs

Redaktøren.....

Vi blir eldre – men vi har hverandre!

Det siste året har en del endret seg for klubben vår. Carl Wollert, som flyttet et år tidligere, døde og ble begravet fra Lommedalen kirke. Senere på høsten døde Morten Saltvik. Dette ble to av mange begravelser jeg fikk være til stede på. Forrige halvår var det to nye begravelser, denne gangen til ektefeller, Aud til Kåre og Hilda til Karl. Vi var mange til stede fra klubben også på disse sermoniene og minnesamværene.

I tillegg mistet vi Einar som sammen med sin Bente flyttet til Bærum i løpet av sommeren.

Det som slår meg er fellesskapet i klubben, også i de tungre stundene. Sjelden har jeg hørt slik salmesang som det var i Hildas begravelse i Hamar gravkapell (krematoriet som vi kalte det tidligere). Det var trosstyrkende. To dager før begravelsen på tirsdagskaffen delte Karl sine opplevelser de siste dagene med Hilda. Den åpenheten gir fellesskapet tyngde!

Nå er et nytt halvår i gang. Ingen vet hva vi vil oppleve av sorg og bortgang fremover, men vi vet at vi har et fellesskap som bærer sammen med oss.

gbs

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Utvendig oppussing av Ynglingen

Vårt kjære bygg byr på en del utfordringer, bl.a. vedlikehold. I sommer har det, som mange vet, foregått en oppussing utvendig. Murvegger er utbedret og ny maling påført. Vinduene har også fått ny maling, men noen må først få litt reparasjon av en snekker før de kan ferdigstilles.

Dette er ikke billig. Hovedstyret, hvor jeg er leder, har derfor søkt Y's Men om økonomisk bidrag. Vi har ikke nevnt noe konkret beløp, ut over at hele jobben kommer på over 500.000 kroner. Vi har egenkapital som gjorde oss trygge på å sette i gang dette nødvendige arbeidet, men hver krone vi bruker på eiendommen, vil i ytterste konsekvens gå ut over hva vi kan bruke på arbeidet. Derfor var det fristende for oss å søke klubben om støtte.

Vi venter i spenning på styrets beslutning.

gbs

Presidenten har ordet:

Først: Takk for tilliten til å lede klubben dette året! Og takk til Peder for din ledelse! Og så til et samfunnsviktig og nødvendig tema.

❖ Pave Leo XIV ga ut sin første encyklika 15. mai i år. Jeg mener at det, også for oss lutheranere, er verdt å grunne over pavens budskap i hyrdebrevet Magnifica humanitas – på norsk Menneskehetens storhet. Paven retter oppmerksomhet mot hvordan teknologi former menneskets hverdag og framtid, og hvordan beskytte mennesket i en tid preget av kunstig intelligens.

❖ Da jeg leste pavens budskap, ble jeg minnet om mine første møter med EDB i skolen. Som tillegg til lærerutdanninga tok jeg i 1984 faget EDB for lærere. Vi lærte om datautviklingens historie, hvilken nytte elevene kan ha ved å bruke data og hva og hvordan det bør undervises i datafaget. Hoveddelen i lærestoffet var programmering; først i Basic og deretter det litt mer avanserte Pascal. Eksamensoppgaven var å lage et tidtakerprogram for et skoleskirenn. Nyttig?? Tja? Og et klart nei; når jeg ser dagens digitale hverdag og utviklingen gjennom de 42 årene fra 1984.

❖ I senere jobber har oppmerksomheten vært på kunnskap om når digitale læremidler er nyttige og riktige å bruke; og motsatt om når de ikke er egnet for å øke elevenes læring. De siste ukenes oppmerksomhet på 15-åringers leseferdighet ut fra PISA-undersøkelsen, har rettet oppmerksomhet på bruk av nettbrett, PC og telefon i opplæringen. Skoledebatten er i gang!

❖ Hva så med oss voksne digitale innvandrere; i motsetning til de digitalt innfødte som er født etter 1990? For noen år tilbake hadde John S en treminutter om kunstig intelligens og sin bruk av ChatGPT. Slik jeg husker det; spurte han hvor mange som har brukt ChatGPT. Det var knapt en hånd å se blant oss

(Fortsetter på side 6)

Gratulerer!

September

Henning Winge	2.
Terje Gloppen	8.
Nils Kristian Lie	8.
Ragnhild Lie	9.
Kjell Linkjendal	13
Ragnhild Hummelvoll	20
Ingunn Myklebø	28
Marit Johnsen	30

Oktober

Tone Kjersti Linkjendal	3.
John Sellereite	6.
Tore Swensen	6.
Elisabeth Engdal	12
Geir Bjørnar Smebye	21.
Kåre Skagestad	23.

November

Bergljot Brønn Senumstad	7.
Iver Mosvold	14
Brith Kvalvåg Winge	16
Sigmund Lie	19.
Per Arne Engdal	22.
Thorbjørn Holten	24.
Lars Danbolt	24.

Ut i det blå 2. juni 2026

Tradisjonen tro avsluttet klubben vårsemesteret med en tur ut i det blå. Også denne gang gikk turen til vårt nærområde, nærmere bestemt Høgsveen i Furnesåsen. Været var grått og overskyet, ikke den helt store varmen, men da vi etter jevnt stigende bakker og krappe svinger på en bygdegrusvei kjørte inn på tunet, ble vi møtt av en fantastisk utsikt over landskapet, med Mjøsa og Skreiafjellene langt under oss i det fjerne. Der kom vi til Høgsveen Retreat og gjestegård, drevet av ekteparet Ulf Asp og hans kone Toril som tok hjertelig imot oss.

Inne på tunet kunne vi rusle omkring og se på husene som lå rundt omkring, med det lille kapellet i skogkanten like ovenfor tunet.

Deretter vandret vi inn i spisesalen med god plass til mange gjester, og med store vinduer som lot oss skue utover landskapet mens vi spiste. Vi fikk en god tomatsuppe med gode urter i og nystekt focciabrød å spise ved siden av. Litt revet ost til å drysse på ble det også. Det smakte virkelig godt, og forsamlingen satte nok pris på dette enkle, men velsmakende måltidet.

I spisesalen fikk vi en orientering om stedet og dets historie. For noen generasjoner siden ble det drevet som et småbruk, og det var vertinnens bestefar som hadde drevet stedet. Nåværende vertskap overtok i 2001 og har gradvis utvidet virksomheten til hvordan det fremstår i dag. De har flere gjesterom, og noen av dem med eget bad.

Ulf og Toril Asp kjente til retreat-bevegelsen fra før, bl.a. hadde de fått impulser fra Sør-Afrika da de var der som utsendinger for Det norske misjonsselskap. Noe av denne inspirasjonen ligger til grunn for de livskursene de driver; de skriver: *«Livskurs gir en unik mulighet til å ta hånd om eget liv gjennom å se på det som har vært og er, få lege sår og åpne for bevisste valg og mulig kursendring, ikke nødvendigvis i de store, ytre ting i livet,- men i mine tillærte livsstrategier, min selvfølelse, mine relasjoner, min tro og mine mange livsutfordringer.»*

Da de overtok stedet hadde klare tanker om hva de ville bruke det til, og etter hvert har det blitt en kombinasjon av retreat og livskurs, samtidig som de arrangerer dugnadsperioder hvor frivillige arbeider med å vedlikeholde stedet. Deres retreatform – som også mange andre steder, er inspirert av Ignatius Loyola – tilhører den ignatianske tradisjon og har klare paralleller til klosterlivet. I sentrum for meditasjonen er Jesus Kristus, og det er Jesus som er inspirasjonen. Måltidene inntas i taushet mens man gjerne lytter til klassisk musikk. Da blir det rom til å tenke tanker ferdige og å kjenne på det å være omsluttet av Jesus Kristus. – Teologisk har de valgt å knytte seg til Delk (Den evangelisk-lutherske kirke), hvor begge har sin tilknytning. Tilknytningen betyr et konservativt grunnlag for virksomheten, heter det.

Etter måltidet og denne orienteringen, samt at vi kunne vandre omkring på stedet og se på de ulike bygningene, både inn- og utvendig, ble turen avsluttet med en liten bønnesamling i kapellet i skogkanten ovenfor gården. Her var det satt inn et par ekstra benker for at alle skulle få plass. Det ble en fin stund i kapellet, og vi ruslet langsomt ned til tunet og kjørte tilbake nedover de slakke liene og grusveien med et par hårnålssvinger. Jeg tror nok vi var blitt en opplevelse rikere.

Tekst og foto Simonwb

som var tilstede. John viste til sine ferske erfaringer og forventede, framtidige nytte av kunstig intelligens. Og her er vi ved pavens budskap om kunstig intelligens.

❖ I dag bruker vi alle sammen kunstig intelligens nesten hver våken time av døgnet. Nyhetssider, apper og alle former for sosiale medier tar av vår tid og oppmerksomhet. Har vi blitt avhengige? Og hvem tjener på avhengigheten?

❖ Encyklikaen er et forsvar for menneskets unike verdi i møte med kunstig intelligens. Paven understreker at teknologien i seg selv ikke er problemet. Det er menneskesynet og intensjonen bak bruken som avgjør om teknologien tjener samfunnet. Jeg siterer:

"Hvis teknologien blir det avgjørende kriteriet, risikerer mennesket å bli redusert til data, et tannhjul i en maskin eller en handelsvare. Hvis teknologien derimot integreres i et klokt perspektiv, kan den bli et redskap for vekst, rettferdighet og brorskap."
Magnifica humanitas, 180

❖ Slavehandelen er i historisk forståelse avviklet. En ny form for slavehandel er i gang, mener paven. Han belyser hvordan millioner av mennesker i dag utfører usynlig og dårlig betalt arbeid knyttet til blant annet datamerking, moderering av innhold og utvinning av råmaterialer. På denne måten konsentrerer KI makt hos noen få selskaper og stater på måter som undergraver folkelig selvbestemmelse og slavebinder individet til automatiserte systemer. Paven advarer mot at ren profitt og kapitalistisk effektivisering overstyrer menneskelige hensyn.

❖ Spørsmålet Leo XIV reiser er hvordan vi utvikler oss som sivilisasjon i en verden der teknologien binder oss på «hender og føtter». Hvordan nasjoner, overnasjonale organer og kirkesamfunn bør møte kunstig intelligens, digital maktkonsentrasjon og nye former for slaveri, står sentralt i dag? Internasjonalt samarbeid, lovgivning og åpenhet er avgjørende.

❖ I 1984 var tema for mange som arbeidet med barn og unge; hvor skadelig er bruk av data? Og hvordan kunne vi styre bruken? I dag er risikoen for at KI-agenter skal overta kontroll fra menneskelig dømmekraft stor og advarslene mange. Hvordan utviklingen skal skje er også knyttet til våre egne valg: Hva er jeg villig til å akseptere av utnyttelse for bekvemmelighetens skyld? Hvordan påvirkes jeg av min egen bruk av KI? Og hvem er jeg i møte med mine medmennesker?

Teksten er skrevet med inspirasjon fra St Olav, Katolsk tidsskrift for kultur og religion 02/2026. Tidsskriftet og nettstedet katolsk.no er kilder.

Arild

NYTT FRA INTERNASJONALT UTVALG

Vi i Hamar YMC er jo del av et større fellesskap som internasjonalt omfatter 26000 medlemmer fordelt på 82 land. Jeg tenkte at det kunne være fint med en liten oppdatering etter å ha lest augustutgaven av YMI World (YMI = Y´s Men International). For her presenteres en visjon og et verdigrunnlag for klubbarbeidet lokalt og internasjonalt.

Aller først er det grunn til å merke seg at

internasjonal president for perioden 2026/27 er norsk. Han heter Johan Vilhelm Eltvik, er prest og 'hører hjemme' i Tønsberg Y's Men's Club. Han har hatt mange internasjonale verv både innen YMCA og innen Y's Men-bevegelsen. I det følgende vil jeg trekke frem noen sentrale perspektiver som dagens internasjonale Y's Men-ledelse har lagt til grunn for sitt arbeid – ikke bare for dette arbeidsåret, men noe som skal være retningsgivende frem mot 2032.

Alle nye ledere i organisasjonen kommer i alle fall med et motto og en visjon. Mottoet for nåværende ledelse er: *YMI: Empowering life* (Y's Men International: Skaper livskraft). "Å skape livskraft/styrke livet" betyr å tilby fellesskap i stedet for veldedighet, verdighet i stedet for medlidenhet og muligheter i stedet for sympati. Det betyr videre å støtte mennesker i alle generasjoner til å leve fullt ut, bidra med trygghet og til å tjene med meningsfulle oppgaver. Av og til blir begrepsbruken i organisasjonen og blant lederne noe blomstrende og luftige, men intensjonen er god. Og rett som det er hender det at "ord skaper hva de nevner".

Visjonen for YMI i 2026/27, slik den presenteres av internasjonal president Eltvik, er inspirert av begrepet "Blue Music". Det er en metafor som først ble benyttet på det internasjonale konventet i Chiang Mai (Thailand) i 2024. *Blue Music* er menneskehetens evige musikk – og som representerer verdiene som gir liv og mening til Y's Men-bevegelsen, nemlig: kjærlighet, empati, mot, kreativitet, frihet, omsorg og håp. Den står i kontrast til *Gray Music* preget av konflikt, dominans, stagnasjon og splittelse. Der *grå musikk* skaper frykt og avstand, bringer *blå musikk* mennesker sammen gjennom fellesskap, fantasi, medfølelse og handling.

Den internasjonale presidentens grunntema for 2026/27 er derfor: *Å vekke den sovende kjempen med Blue Music.* Og kjempen er YMI selv: klubbene, klubbmedlemmene, erfaringene, visdommen, historien, den globale rekkevidden og den moralske styrken (godhet i handling). Denne kjempen sover ikke fordi den er svak; den sover når den glemmer kraften i det gode som finnes i den, og forskjellen den kan gjøre i verden gjennom fellesskap og tjeneste.

Derfor oppfordres YMI til å vekke hver klubb og hvert klubbmedlem. Denne oppvåkningen vil ikke komme gjennom krav eller pålegg, men gjennom Blue Music – dvs. gode fellesskap, inkluderende lederskap, kreativ tjeneste, engasjement på tvers av generasjoner og handling.

Blue Music skal levendegjøres gjennom seks sentrale handlingsområder:

- For det første oppfordres klubbene til å arrangere Blue Music-leirbål for forandring. Disse samlingene vil skape rom for fortellinger, kreativitet, nye tjenesteideer og åpen dialog om klubbfornyelse og fremtidsvisjon.

- For det andre vil YMI (Y's Men International) motvirke ensomhet og omtolke aldring til en styrke. Klubbene oppfordres til å skape inklu-

(Fortsetter på side 8)

derende rom der eldre voksne verdsettes for sin visdom, erfaring og fortsatte bidrag, samtidig som generasjoner bringes sammen i meningsfullt fellesskap.

- For det tredje vil YMI fortsette med å bekjempe sløsing og fremme bærekraft. Dette innebærer å styrke gjenbruk, oppmuntre til resirkulerte produkter som en livsstil og organisere lokale ryddeaksjoner på klubb- og distriktsnivå.

- For det fjerde kalles klubber og regioner til å støtte Roll Back Malaria og andre internasjonale programmer slik som inkludert BF (Building Fellowship) og TOF (Time of Fast). Gjennom fornyet innsats for pengeinnsamling og felles engasjement kan YMI styrke sin støtte til tiltak som forandrer liv.

- For det femte vil YMI utdype samarbeidet med YMCA (norsk: KFUK/KFUM). Som en bevegelse grunnlagt i tjeneste for YMCA har YMI en unik mulighet til å styrke dette partnerskapet gjennom felles lokalsamfunnstiltak, regionalt samarbeid og felles tjenesteprosjekter.

- For det sjette vil YMI utvide lokal samfunnstjeneste. Hvert lokalsamfunn har sine egne behov, og hver klubb har evnen til å svare med medfølelse, engasjement og handling. Målet er å inspirere til 1000 lokale samfunnstjenesteinitiativer på klubbnivå, som gjenspeiler den sanne ånden i "Goodness in Action" (godhet i handling – dvs. en grunnleggende moralsk dyd).

- Gjennom Blue Music inviteres YMI til å bli en mer levende, målrettet og inspirerende bevegelse for alle generasjoner. Utfordringen for oss i Hamar-klubben vil være å forsøke å oversette denne visjonen og dette verdigrunnlaget inn i vår sammenheng. Når vi begynner samtalen og tenkningen knyttet til disse seks handlingsområdene, vil vi se at mange spor allerede finnes i våre praksiser – eller?

Jan Kåre

Vi gratulerer to av våre 75-års jubilanter!

14. april fylte klubbmedlem Arne 75 år. Vi burde gratulert han i forrige nummer, men så skjedde ikke. Bedre sent enn aldri! Vi er glad for at du er medlem i klubben vår.

Savner du et intervju med Arne, henviser vi til Stikka 1/2021 hvor Simon hadde et lengre intervju med Lars Viggo og Arne da de begge fylte 70 det året.

Gbs

Her i Stikka vil vi gratulera deg Simon post festum med 75 årsdagen 24.august! Du har gjennom ei årrekkje gjort utruleg mykje for klubben vår. Eg har bladd gjennom fleire årgangar av Stikka, og eg har funne at du er ein av dei som har levert mest dei siste 15 åra. Det du skriv er reflektert og gjev alltid noko for trua, tanken og tenesta anten det er portrettintervju av medlemer eller artiklar om kyrkje og kultur. President/leiar har du vore fleire gonger og stiller på ny i 2027. For alt dette vil vi takka deg og i det ligg også inkludert vaflar og syltetøy til «Tirsdagkaffien»!!!

Nils Kristian

Ikke så verst å være en synder.

Jeg satt i bilen da det ringte. Han lurte på om jeg var fengselsprest Nyhus. Han hadde fått navn og nummer av en felles bekjent og tidligere straffedømt.

– Du skjønner jeg må snakke med en prest, men visste ikke åssen jeg skulle få tak i noen. Jeg har møtt opp utafor kirka på søndag formiddag flere ganger, men motet svikta.

Vi ble enige om å møtes en dag i neste uke. Vi satt på en cafe og brokker av en helt usedvanlig livshistorie kom fram i dagen. Et mishandlet barn, flukt, dop, torpedovirksomhet, svindel og fengsel – og atter fengsel. Et langt liv på undersida av samfunnet.

– Jeg har gjort mye gæli, bare dritt og jævelskap hele veien. Men jeg liker å hjelpe folk. For noen dager sia sto jeg i kø på Burger´n. Ei eldre dame foran meg rota i veska si og fant ikke kortet hun skulle betale med. Hun ble rød i toppen. Jeg tok fram kortet mitt og sa høflig at jeg gjerne kunne betale for henne. Hun ble helt forfjamsa og takka ja. Resten av dagen følte jeg meg så glad.

Vi møttes et par uker etter dette. Omsider spurte jeg nysgjerrig, men forsiktig:

– Hvorfor vil du egentlig snakke med en prest?

Han tok sats:

– Jeg må ha tilgivelse før det er for seint. Jeg er alvorlig sjuk. Fins det tilgivelse for meg?

Det ble flere samtaler. Han hadde nettopp solgt en dyr bil og en leilighet.

– Jeg har ingen arvinger, hvem skal ha alle penga mine? Staten skal ikke få kloa i dem.

– Du kan jo gi dem bort mens du lever.

– Jeg har begynt, har gitt mye til to innvandrere. Jeg gir bort alt om Gud tilgir meg.

– Guds tilgivelse trenger du ikke betale for.

Det gikk ennå noen uker. Vi lånte nøkler og kom inn i kirka. Han knelte ved alterringen og vi leste bønnene og ord fra Skriften. Jeg la hånda på hodet hans: «Etter vår Herre Jesu Kristi ord og befaling tilsier jeg deg alle dine synders nådige forlatelse, i Faderens og Sønnens og Den hellige Ånds navn».

– Kan jeg få betale deg? spurte han etterpå, lett, men alvorlig.

– Nei, det kan du ikke. Men du kan gi en gave til en av organisasjonene som jeg har nevnt for deg.

Neste gang jeg besøkte ham fortalte han – ikke uten en viss stolthet – at han hadde gitt bort en stor sum, og skrevet testamente hvor han tilgodeså organisasjoner som «bryr seg om tullinger som meg».

Ifølge Jesus er det egentlig ikke så verst å være en synder. Det var nemlig til dem han kom, og det var dem han kalte til et bedre og herlig liv. «Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere».

I Linköping Domkirke henger det portretter av de avgåtte biskopene i tur og orden. Det siste portrettet som er hengt opp er av Martin Lönnebo. Han har selv bestemt teksten som står under maleriet: «Mennesket bør være en horisont der man ikke ser hvor jorden slutter og himmelen begynner».

Kjell A. Nyhus

Klubbens kanskje sprekeste 90-åring?

John Sellereite runder 90 år og kan nok telles som en av de sprekeste blant klubbens medlemmer som etter hvert beveger seg oppover mot den samme høye alder.

Han imponerer der han sommer som vinter kommer syklende til klubbmøtene eller gudstjenestene i Hamar domkirke. Øynene beskyttes av strømlinjeformede sykkelbriller, og hans trofaste sykkel gjennom mange år har fått en avløser nå. Men – hold deg fast – John kjøpte ikke elektrisk sykkel, noe nok de fleste i hans situasjon ville ha gjort. Fremdeles er det egne krefter som gjelder, og om vinteren holder han styring på sykkelen gjennom piggdekk på forhjulet.

Også bordtennis er noe som engasjerer jubilanten, og han spiller gjerne mot yngre medlemmer av klubben, enten hjemme i sin egen kjeller eller på Ynglingen.

John imponer dessuten på andre vis. Han har i mange år hatt ansvaret for layout i Stikka. Det er han som sørger for at den får et lesbart utseende og ser så profesjonell ut som mulig.

Ansvaret innebærer også å holde rede på klubbens jubilanter og minne redaktøren om at disse bør få en omtale i Stikka.

John kjører i tillegg bil, og her er han helt moderne – nå er det bare elektrisk bil som gjelder. Fossil bil er jo «ute», og trå-bil blir for tungvint. For han reiser på bilturer rundt omkring i det ganske land, med god hjelp av en sine døtre som hjelper til med planlegging og kjøring.

Klubbens medlemmer ønsker deg til lykke med den store dagen, og håper at du vil være med oss i mange år ennå.

simonwb

Nytt på Ynglingen

Det nærmer seg oktober og høstens aktivitet på Ynglingen begynner å bli godt etablert. Praising har inngått et samarbeid med Ten Sing-gruppa Amazing fra Brumunddal og kaller seg Hamar og Brumunddal Ten Sing, speideren har

Fotos: Hans Martin Vilberg

startet opp igjen speiderdriften (ute i Furuberget til det blir litt kaldere i lufta), det har startet opp over 20 nye ungdomsledere, K-forum og Y's men har kommet inn i rutinene med tirsdagsmøter, bordtennis og kaffe. Til og med utenfor Ynglingen har KFUK-KFUM-aktivitet kommet i gang igjen etter ferien, både Livingroom og Hamar Kid Sing i Storhamar kirke.

I mange år har det vært en vaktmester som har stått for den typiske vaktmesteroppgaver på huset, og som takk for jobben har den/de fått bo i leiligheten tilknyttet Ynglingen. Da August Aasen etter 6 år som vaktmester på Ynglingen bestemmer seg for at det er på tide å finne seg et eget sted å bo, står administrasjonen og styret overfor en ny mulighet. De lyser ut en stilling som programarbeider med driftsoppgaver. En stilling som vil favne alle vaktmesteroppgaver på Ynglingen, samtidig som det er mulighet for å jobbe noe med programaktivitet på huset. I denne prosessen ble Maria Mørk Forsberg ansatt i 25% stilling og har nå blitt "husmor" på Ynglingen, samtidig som hun har blitt ny dirigent for Hamar Kid Sing.

Da Maria allerede har et annet sted å bo med samboer, var det ikke aktuelt å flytte inn i leiligheten på Ynglingen. Derfor fikk leiligheten et lite løft med grundig vask, litt flekkmaling, nye hvitevarer på kjøkkenet og ny innredning og farger på veggene på badet. Den ble fort leid ut og en ung dame på 22 år flyttet inn.

Hans Martin og Kine er fornøyde med å få ha fått enda en kollega! Hamar Kid Sing har forøvrig hatt en fantastisk oppstart i Storhamar kirke med rundt 15 barn som møter hver mandag.

Ting begynner å falle på plass nå etter en høst med mange, men spennende prosesser. Du er hjertelig velkommen til å komme innom Ynglingen når det skulle passe deg, men du er spesielt velkommen til å ta turen innom Julebasar på Ynglingen 12.-13. desember. Da kan vi love god kaffe, god stemning, fine premier, julemusikk, mulighet til å se Hamar Kid Sing opptre, god førjulsstemning og mulighet for å vinne fine premier på åresalget og hovedlotteriet. Kanskje du blir den heldige vinneren av elsykkelen i år.

Tanker etter et år som leder, og 3 år i Hamar Y´s Men!

Geir Bjørnar utfordret meg til noen refleksjoner til Stikka ved endt år som leder i Hamar Y´s Men. Før jeg starter med betraktninger rundt dette året som leder, vil jeg si noe om erfaringene jeg har hatt etter at vi flyttet fra Klæbu/Trondheim til Ottestad for 3 år siden. Helene og jeg tenker fortsatt at det var et bra og modig valg å ta dette spranget i godt voksen alder. Vi trivdes godt i Klæbu og trønderhovedstaden og ikke minst med trøndere, men så var det dette trønderværet da!

❒ Under kirkekaffen på Ynglingen søndag 6. september, tenkte jeg tilbake på tilsvarende kirkekaffe for 3 år siden. Vi hadde da allerede vært på

besøk til Inger Helene og Peder H og fått kirkevafler (den første søndagen vi bodde her!). Peder H er god på rekruttering til Hamar Y´s Men, og det var ila dette besøket at bl.a. Peder H bidro til at jeg begynte i Hamar Y´s Men, og Peder H og Inger Helene bidro til at Helene og jeg ble kirkegjengere i Hamar Domkirke. Vi er svært takknemlige for hvordan vi er blitt tatt imot, for alle gode venner og kjente vi har fått gjennom menigheten, Y´s Men og K-Forum! Jeg er derfor veldig glad for disse anbefalingene fra min tremenning (og tidligere «sambygding») like etter flytting til Ottestad!

❒ Jeg visste nok ikke helt hva jeg takket ja til når Arild for snart 3 år siden spurte meg om jeg ville bli med i styret, først som kommende president, deretter president og til slutt tidligere president, men jeg angrer ikke!

❒ Hamar Y´s Men har en fast struktur, med godt innarbeidet rutiner. Dette gjennomsyrer hele organisasjonen, fra hvordan styret er organisert til hvert enkelt klubbmøte. For meg som var helt ferskt medlem og samtidig en del av styret, har den faste strukturen vært en stor fordel. Jeg kom inn som kommende president, og fikk med det godt innblikk i styrearbeidet. Jeg visste også at jeg hadde mange å spørre hvis jeg trengte råd da jeg skulle bli president (men jeg ble jo aldri president, men leder!)

❒ Styret i Hamar Y´s Men har bestått av svært hyggelige, kunnskapsrike voksne menn med godt humør. Styremøtene har vært preget av konsentrert og effektiv jobbing med rom for humor og latter! Akkurat slik jeg liker det best! Siden Hamar Y´s Men har en innarbeidet, fast møtestruktur der kveldens ansvarlige tar seg av alt det praktiske, blir det begrenset hvor mye styret må ta seg av når programmet for kommende semester er satt. Styrearbeidet blir derfor ikke spesielt krevende, med relativt få styremøter og ikke veldig mye jobbing mellom styremøtene!

❒ Styrearbeidet generelt, og året som leder har medført at jeg har fått en bratt læringskurve om Ynglingen, Y´s Men generelt og Hamar Y´s Men spesielt. Siden jeg ikke har hatt noe kunnskap om Y´s Men tidligere, har det vært ekstra nyttig å få økt kunnskap om Y´s Men og hva Y´s Men står for raskest mulig. Økt kunnskap medfører større tilhørighet! Og tilhørighet er viktig for oss mennesker, og igjen, denne tilhørigheten har vært viktig for oss nytilflyttede!

❒ To ganger i året er det programmøte. Deltagere på programmøtet er styret og representanter fra alle utvalgene. Deltagerne foreslår hvilke foredragsholdere og tema vi ønsker oss for kommende semester, og valget skjer demokratisk. Jeg blir like imponert på hvert programmøte over hvor mange interessante foredragsholdere og tema som foreslås! Det er leder for kommende semester som har ansvaret for å spørre foredragsholdere om de kan og vil komme (helt uten godtgjørelse, kun reisestøtte), samt å sette sammen hele programmet. Jeg var veldig spent før jeg skulle ta denne jobben for høstsemesteret 2025. Mulig jeg hadde flaks både da og med tilsvarende jobb for våren 2026: Alle førstevalgene takket ja, og det gikk veldig greit å fordele foredragsholderne gjennom semesteret! Den store jobben som jeg hadde vært spent på hvordan ville forløpe, gikk veldig greit begge gangene!

❒ Jeg er takknemlig for utfordringen jeg fikk av Arild for snart 3 år siden. Jeg er takknemlig for den gjengen av positive, kunnskapsrike voksne menn jeg har vært leder for, og jeg gleder meg til annenhver tirsdag kveld med møte i Hamar Y´s Men

Peder B.